

عنوان مقاله:

تاثیر آموزش گروه درمانی مثبت نگر بر تاب آوری و آمادگی برانگیختگی در نوجوانان دختر

محل انتشار:

نهمین همایش علمی پژوهشی توسعه و ترویج علوم تربیتی و روانشناسی ایران (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسنده:

ماریا قدیری نیاری - کارشناس ارشد روانشناسی عمومی، موسسه آموزش عالی کوشیار، رشت، ایران

خلاصه مقاله:

هدف این پژوهش تعیین تاثیر آموزش گروه درمانی مثبت نگر بر تاب آوری، و آمادگی برانگیختگی در نوجوانان دختر بود. پژوهش حاضر به شیوه نیمه آزمایشی و با طرح پیش آزمون- پس آزمون با گروه کنترل انجام شد. جامعه آماری شامل نوجوانان دختر مراجعه کننده در سه ماهه اول سال ۱۴۰۱ به مرکز مشاوره و خدمات روانشناختی احیاء رشت به تعداد ۸۵ نفر بودند که نمونه ای به تعداد ۳۰ نفر به روش نمونه گیری هدفمند انتخاب و به صورت تصادفی در دو گروه آزمایش (۱۵ نفر) و کنترل (۱۵ نفر) جایدهی شدند. برای جمع آوری دادهها از پرسشنامه های تاب آوری کانر و دیویدسون (۲۰۰۳) و آمادگی برانگیختگی بارت و همکاران (۱۹۹۷) استفاده شد. گروه آزمایش به مدت ۸ جلسه تحت مداخله گروه درمانی مثبت نگر سلیگمن و رشید (۲۰۰۶) قرار گرفتند. دادهها با استفاده از تحلیل کوواریانس تجزیه و تحلیل شد. نتایج نشان داد آموزش گروه درمانی مثبت نگر موجب افزایش تاب آوری، در نوجوانان دختر شد ($P > 0.05$). همچنین آموزش گروه درمانی مثبت نگر موجب برانگیختگی بهینه در نوجوانان دختر شد ($P > 0.05$) بر اساس یافته های این پژوهش نتیجه گیری می شود که برای افزایش تاب آوری، و ایجاد برانگیختگی بهینه در نوجوانان می توان از آموزش گروه درمانی مثبت نگر استفاده نمود.

کلمات کلیدی:

گروه درمانی مثبت نگر، تاب آوری، آمادگی برانگیختگی، نوجوانان دختر

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1838932>

